

k u r d u

Vanilya Kokulu Mektuplar

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

Can Yayınları

"Eylülün son günleri. Hava serinledi, günler iyice kısaltmaya başladı. İnsanın canı artık yünlü giysiler giyip, sıcak salep içmek istiyor. Kıymık, ekşi yoğurt yemiş gibi bakıyor bana. 'Salebi de nereden çıkardın şimdi? Şu

gökyüzündeki terziden söz etsek ya,' diye homurdanıp duruyor.

Kıymık, bugünlerde aklını havayı erkenden karartan suçluyla bozmuş. Suçlu dediği de, gökyüzünde bulutların arasında oturan terzi."

Sevim Ak'ın kaleme aldığı "Vanilya Kokulu Mektuplar" adlı roman, işte bu satırlarla başlıyor. Kıymık adındaki bu çocuğun neden havanın erken kararmasından yakındığını merak ediyorsanız, hemen söyleyelim: Çünkü o, anneannesiyle birlikte yaşıyor. İnsanın anneannesiyle yaşaması sıkıcı bir şey olmayabilir. Ne var ki, söz konusu olan Kıymık ve o da çok sıkılıyor bu durumdan. Düş gücü kuvvetli bir çocuk olan Kıymık, gözlem yeteneğini de kullanarak "Kıymık Dedektiflik ve Keşif Bürosu"nu kurar. Bir gün evde otururken, sevimli postacı Bay Gülerüz, yıllar önce ölen dedesine gönderilmiş, hem de tam otuz yıl önce Paris'ten postalanmış bir mektup getirir. Anneannesi odasında uyumaktadır. Kıymık, merakla açar mektubu. "Aa! Krala Bak" diye başlar mektup. Bir masaldır bu. Mis gibi de pasta kokmaktadır. Tıpkı vanilyalı pasta gibidir kokusu. Sonraları, başka kişilere de vanilya kokulu kitaplar gelecek, her birinden birer masal çıkacaktır. Kimin gönderdiği belli olmayan bu mektupların sırrını çözmek de elbette dedektif Kıymık'ın işi olacaktır.

